

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערר 1601-23
ערר 1602-23
ערר 1603-23

לפני כבוד חברי הוועדה:
עדי ליאב, עו"ד - יו"ר
אריאל ז'יטניצקי, רו"ח ועו"ד - חבר

העוררת: סחר מודרני בע"מ מס' 513633800
ע"י מר יהודה זינגר

נ ג ד

המשיבה: רשות המסים
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

לפנינו שלושה עררים על החלטות המשיבה לדחות על הסף השגות שהגישה העוררת בשל איחור בהגשתן. לאחר שבחנו את טענות הצדדים, הגענו למסקנה כי **דין העררים להידחות**, כמפורט להלן.

רקע עובדתי

1. העוררת הגישה למשיבה בקשות למענקי הוצאות קבועות ביחס לשלוש תקופות זכאות: יולי-אוגוסט 2020, ספטמבר-אוקטובר 2020 ונובמבר-דצמבר 2020, וזאת בהתאם לחוק התוכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), תש"ף-2020 (להלן - **הבקשות ו- החוק**).
2. הבקשות נבחנו על ידי המשיבה ונדחו כל אחת מנימוקיה בשלושה מועדים שונים: 19.1.2021, 16.2.21, 22.7.21 (להלן - **החלטות הדחיה**).
3. ביום 26.2.2023 הגישה העוררת למשיבה השגות על החלטות הדחיה. בהשגותיה לא התייחסה העוררת כלל למועד הגשתן ביחס להודעות הדחיה, וטענה לגוף העניין בלבד.
4. ביום 30.5.2023 דחתה המשיבה על הסף את ההשגה ביחס לתקופות זכאות יולי-אוגוסט 2020 וספטמבר-אוקטובר 2020; וביום 26.6.2023 דחתה על הסף את ההשגה ביחס לתקופת זכאות נובמבר-דצמבר 2020 (להלן ביחד - **ההחלטה בהשגות**). הנימוק לדחיית כלל

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

- השגותיה של העוררת היה האיחור בהגשתן, וזאת מבלי שהמשיבה דנה בטענות שהועלו בהן לגוף העניין.
5. ביום 20.7.2023 הגישה העוררת את העררים דנן. העוררת ציינה ביחס לכל תקופות הזכאות כי מעולם לא קיבלה את הודעות הדחיה מהמשיבה ונדע לה עליהן בדיעבד רק מרואה החשבון שלה, וכי בהתאם לפרסומים בתקשורת ניתנה ארכה בכל הנוגע לבקשות מענקי קורונה עד לסוף חודש פברואר 2023.
 6. ביום 21.8.2023 הגישה המשיבה את בקשתה לסילוק העררים על הסף מפאת האיחור בהגשת ההשגות שבבסיסם. לבקשתה זאת צורפו החלטותיה בהשגות וכן העתק מהשגותיה של העוררת, אך מבלי שצורפה ראייה כלשהי המעידה על שליחתן לעוררת.
 7. בהחלטה מיום 24.8.2023 הובהר לעוררת כי הפרסומים אליהם הפנתה לעניין הארכת המועד עד לחודש פברואר 2023 אינם נוגעים למענקי הוצאות קבועות כבעניינה דנן. לפיכך, התבקשה העוררת להבהיר האם היא מבקשת לבסס את טענותיה על טעמים אחרים, וככל שכך הדבר עליה לפרטם ולתמוך אותם באסמכתאות.
 8. בהעדר כל תגובה מטעם העוררת בהתאם להחלטת הוועדה, האריכה הוועדה מיוזמתה את המועד להגשת תגובה כאמור מיוזמתה, וזאת עד ליום 9.9.2023.
 9. ביום 9.9.2023 הודיעה העוררת כי היא עומדת על העררים מן הטעם שכלל לא קיבלה את החלטות הדחיה, ותוך שהיא מצרפת תצהיר מטעמו של מנכ"ל העוררת, מר יהודה זינגר, התומך בטענתה כי מעולם לא קיבלה את החלטות.
 10. ביום 27.9.2023 הורתה הוועדה למשיבה לצרף אסמכתאות בדבר שליחת הודעות הדחיה אל העוררת עד ליום 4.10.23. יוער, כי במועד זה חל חול המועד סוכות ויש להניח כי המשיבה היתה בחופשה. חרף האמור, המשיבה לא הגישה כל בקשה להארכתו.
 11. ביום 7.10.2023 פרצה כידוע מלחמת חרבות ברזל. בשל מצב החירום שהוכרז כתוצאה מכך במערכת בתי המשפט ובפרט לאור תפקידה של המשיבה בטיפול בנזקי הלחימה הוארך מועד זה פעמיים נוספות. תחילה עד ליום 18.10.2023, ולאחר מכן עד חלוף 14 ימים מסיום תקופת החירום שהוכרזה במערכת בתי המשפט.
 12. משפקע מצב החירום ותגובת המשיבה לא הוגשה, הוארך מועד זה על ידי הוועדה בפעם השלישית וזאת עד ליום 4.1.2024, אך גם אז לא הוגשה כל תגובה מטעם המשיבה.
 13. רק ביום 24.1.2024 התקבלה תגובת המשיבה הכוללת את האסמכתאות הנדרשות. בתגובתה זו התנצלה המשיבה על האיחור אותו נימקה במצב החירום ועומס העבודה שחל על נציגיה בטיפול בעבודות חירום עבור קרן הפיצויים.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

14. באותו היום ממש, הגישה גם העוררת בקשה לדחות את בקשת המשיבה לסלק את ערריה על הסף, בשל איחוריה החוזרים ונשנים בהגשת האסמכתאות.

איחורי המשיבה בהגשת האסמכתאות

15. כמתואר לעיל, לא עמדה המשיבה במועדים שקבעה לה הוועדה לא פחות משלוש פעמים. אף אם יוצאים מנקודת הנחה כי עיסוקה בטיפול בנזקי המלחמה הקשה ואף מנע ממנה לעמוד במועדים, היה מצופה ממנה כי לכל הפחות תגיש בקשות להארכת המועד. אי עמידה במועדים שוב ושוב מעידה על זלזול הן בצד שכנגד והן בוועדה ממנו לא ניתן להתעלם.

16. לאור חשיבות האסמכתאות אותן צירפה המשיבה כעת לבירור המחלוקת בין הצדדים, מוצאת הוועדה כי אין מקום להתעלם מהן והן ישקלו בהחלטתנו זאת. עם זאת, השיהוי בהמצאתן הוביל את העוררת להגיש בקשות חוזרות ונשנות לקידום ההליך כך שלא יכול להיות חולק כי נגרמו לה בשל כך הוצאות ואף עינוי דין מיותר. לפיכך, סבורה הוועדה כי יש מקום לפסוק לעוררת את הוצאותיה בגין הליכי ביניים אלו – ללא קשר לתוצאה הסופית.

תמצית המחלוקת

17. הצדדים אינם חלוקים בכך שהשגות העוררת הוגשו למעלה משנתיים לאחר החלטות המשיבה בבקשות המענקים שהגישה העוררת. המשיבה סבורה לאור האיחור בהגשתן היה מקום לדחות אותן על הסף, ואילו העוררת טוענת כי מעולם לא קיבלה את החלטות הדחיה מהמשיבה ונודע לה עליהן רק בחודש פברואר 2023 מרואה החשבון שלה.

18. נוכח אופי הסוגיה שלפנינו וטענות הצדדים בה, מצאנו כי ניתן להכריע בה על בסיס טענות וראיות הצדדים שהוגשו בכתב, וכי לא יהיה בכך כדי לפגוע בעשיית הצדק בעניינה של העוררת.

דיון והכרעה

19. סעיף 20(א)(1) לחוק קובע כי השגה על החלטת המשיבה בבקשות למענק תוגש בתוך 45 ימים מיום קבלת ההחלטה אצל העורר. בענייננו, טוענת העוררת כי מעולם לא קיבלה את החלטות הדחיה של המשיבה אשר משמעותה היא כי מניין 45 הימים להגשת השגותיה כלל לא החל.

20. סעיף 24 לחוק קובע כי: "על המצאת הודעות לפי פרק זה יחולו הוראות סעיף 238 לפקודה." (פקודת מס הכנסה, ר' סעיף 7 לחוק) (להלן - הפקודה).

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

21. סעיף 238(א) לפקודה קובע כי:

"הודעה ניתנת להמציאה לאדם בין לידו ובין בדואר רשום לפי מען עסקו או מענו הפרטי כפי שהם ידועים לאחרונה; נשלחה בדואר רשום, יראוה כהודעה שהומצאה ביום הששי שלאחר יום המשלוח, או נשלחה לבני אדם בישראל, או למחרת היום שבו היתה ההודעה מגיעה על ידי הדואר בדרך הרגילה, אם נשלחה לבני-אדם שמחוץ לישראל, ולהוכחת המצאה בדרך זו דיה הוכחה שהמכתב המכיל את ההודעה נשלח כראוי ומוען כראוי."

22. לטענת המשיבה, נשלחו הודעות הדחיה אל כתובת הדואר האלקטרוני שצוינה בבקשות המענקים שהגיש. דרך זו אינה נזכרת בסעיף 238 לפקודה. עם זאת, נקבע בפסיקה כי סעיף זה אינו שולל את האפשרות למסור הודעות בדרך שונה מהדרכים המצוינות בו, אך החזקה הקבועה בו רלבנטית רק אם ההודעה נמסרה באחת הדרכים שצוינו בו (בש"א 13876/08 מרוז מנחם נ' פקיד שומה תל אביב 3 (ניתן ביום, 30.11.2008)).

23. החלטת סעיף 238 לפקודה על הודעות ששלחה המשיבה באמצעות דואר אלקטרוני נדונה בהרחבה בערר 1253-23 החברה לפיתוח יסוד המעלה וחולתה בע"מ נ' רשות המסים (ניתן ביום 6.6.2023) (להלן - עניין יסוד המעלה). באותו עניין נקבע כי השאלה האם הודעות ששלחה המשיבה באמצעות דואר אלקטרוני התקבלו אצל העורר תוכרע על ידי בחינת כלל הנסיבות והאינדיקציות שבכל מקרה ומקרה.

24. נקודת המוצא היא כי הודעות אשר שולחת המשיבה באמצעות דואר אלקטרוני מגיעות ליעדן וכי תקלות המובילות לכשל במסירתן יתרחשו במיעוט המצומצם של המקרים. על כן, על הטוען כי החלטת המשיבה לא התקבלה אצלו מוטל להוכיח כי כך הדבר, שאחרת יוכל כל אחד לטעון בפשטות כי הודעות המשיבה לא התקבלו אצלו ובכך לאיין את המועד הקבוע בחוק להגשת השגה. עם זאת, מאחר וטענה לאי קבלתה של הודעה היא בעלת יסוד שלילי המקשה על הוכחתה, די יהיה בכמות פחותה של ראיות על מנת להרים נטל זה. לצורך האמור, מצופה מהטוען לכך לכל הפחות לפרט בתצהיר את השתלשלות העניינים העובדתית, אופן ומועד הגילוי אודות ההחלטות, מועד קבלתן בפועל וכל פרט רלבנטי אחר בנסיבות המקרה.

25. במקרה דנן ואף אם באיחור שאינו מקובל, צירפה המשיבה אסמכתאות התומכות בטענתה כי החלטותיה נשלחו אל כתובת הדואר האלקטרוני שציינה העוררת במסגרת בקשותיה. אסמכתאות אלו כוללות: צילומי מסך מתוך מערכת המחשוב שלה המעידים כי הודעת דחיה נשלחה בכל אחת משלוש בקשותיה של העוררת; צילום מסך מדף הכולל את הפרטים שמילאה העוררת במסגרת טופס הבקשה שהגישה המראה כי כתובת הדואר האלקטרוני אליה נשלחו הודעות הדחיה היא הכתובת בה ביקשה העוררת לקבל את

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

הודעות המשיבה; ולבסוף טופס תעודת עובד ציבור של האחראי על אבטחת המידע ותעבורת הדואר אצל המשיבה. לטעמנו, הוכיחה המשיבה באמצעות ראיות אלו כי הודעות הדחיה אכן נשלחו אל העוררת. לפיכך, היה על העוררת להרים את הנטל ולהראות כי חרף שליחתן אלו לא התקבלו אצלה.

26. העוררת תמכה את גרסתה בתצהיר מטעמו של מנכ"ל העוררת, מר יהודה זינגר. ראשית, יוער כי היה ראוי שהעוררת תימנע משימוש בביטויים קשים כפי שעשתה במסגרת תצהירה זה. ביטויים אלו אינם במקומם וממילא אינם משרתים את העוררת. לגוף העניין, כל שמציין מר זינגר בתצהירו הוא כי לא קיבל את החלטות המשיבה וגילה עליהן מרואה החשבון שלו, אך זאת מבלי שהוא מפרט מה הוביל את רואה החשבון שלו להתוודע להחלטות, באיזה אמצעי ומתי קרה הדבר. המדובר בפרטים מרכזיים לצורך ההכרעה דנן ועל כן העדרם מאפיל על גרסתו העובדתית.

27. נזכיר, כי מדובר בענייננו בשלוש החלטות שונות, אשר נשלחו בשלושה מועדים שונים כך שהסבירות כי מבין כלל ההודעות ששלחה המשיבה לעוררת דווקא שלוש החלטות הדחיה הן אלו שלא הגיעו ליעדן נמוכה ביותר.

28. עוד נוסיף כי העוררת בחרה מסיבותיה שלה שלא לצרף תצהיר מטעם רואה החשבון שלה, וזאת על אף שהמשיבה ציינה בבקשתה לסילוק על הסף כי רואה חשבון זה לא היה מייצגה של העוררת בפני המשיבה במסגרת בקשותיה.

29. גם הסמיכות בין המועד בו התגלה לכאורה לעוררת אודות החלטות המשיבה (במהלך פברואר 23) למועד האחרון בו סברה בתחילה שתוכל להגיש את ערריה (עד תום פברואר 23) מעוררת את השאלה האם הגשת השגותיה של העוררת אינה תוצאה של קבלת ההחלטות באותו המועד כי אם בשל הסברה כי המועד לעשות כן הוארך. נזכיר, כי העוררת לא ציינה במסגרת השגותיה כי לא קיבלה את החלטות המשיבה אלא באיחור ובדיעבד כגרסתה, וזאת על אף שסביר להניח כי במקרה בו התקבלו החלטות אלו אצל העוררת במועד כה מאוחר היתה מציינת זאת כבר באותה העת. היעדר התייחסותה של העוררת לכך בהשגותיה ניכר בנסיבות העניין.

30. לאור האמור ולאחר שקילת כלל הנסיבות והראיות מטעם הצדדים, סבורים אנו כי גרסת המשיבה מסתברת יותר וכי העוררת לא הרימה את הנטל להוכיח כי החלטות המשיבה אכן לא התקבלו אצלה. משכך, מסקנתנו היא כי החלטות המשיבה לדחות את השגותיה של העוררת על הסף סבירות ואין מקום להתערב בהן.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

סוף דבר

31. העררים שהגישה העוררת ביחס לתקופות זכאות יולי-אוגוסט 2020, ספטמבר-אוקטובר 2020 ונובמבר-דצמבר 2020 נדחים בזאת.

32. לאור התנהלות המשיבה בהליך דן כאמור לעיל וחרף התוצאה הסופית של העררים דן, תישא המשיבה בהוצאות העוררת בבקשות הביניים שהוגשו בהליך בסך 2,000 ₪.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום. ניתנה היום, י"ט שבט תשפ"ד, 29/01/2024, בהעדר הצדדים.

1602-23

אריאל ז'יטניצקי, רו"ח ועו"ד
חבר הוועדה

עדי ליאב, עו"ד
יו"ר הוועדה